

The Love of God

By Elder Benjamin M. Z. Tai
Of the Seventy

Dievo meilė

Vyresnysis Benjaminas M. Z. Tajus
Iš Septyniasdešimties

April 2025 general conference

I joyfully witness that the Savior Jesus Christ is the love of God. His love for us is perfect, personal, and perpetual.

One summer while traveling in a remote area, our family spent an evening sleeping outdoors under a cloudless sky. Clearly visible above us was the magnificent Milky Way, filled with innumerable stars and the occasional shooting star. While we marveled at the majesty of God's creation, we felt a reverent connection to Him. Our young children, who had grown up in Hong Kong, had never experienced anything like this before. They innocently asked if we lived under the same sky back home. I tried to explain to them that it was the same sky, but air and light pollution where we lived prevented us from seeing these stars even though they were there.

The scriptures teach us that "faith is the substance of things hoped for, the evidence of things not seen." While disorienting distractions and terrestrial temptations cloud our spiritual vision, when we exercise faith in God and His Son, Jesus Christ, we receive clear assurance of Their reality and of Their concern for us.

In the Book of Mormon, the prophet Lehi saw "a tree, whose fruit was desirable to make one happy" and was the "most sweet, above all." When he tasted the fruit, his soul was filled with great joy, and he wanted his family to taste it also. We learn that this tree represents "the love of God," and like Lehi, we too can receive a joyful witness of God when we invite Him into our lives.

Jesus Christ embodies Heavenly Father's love for us. Through His atoning sacrifice, He took upon Himself our sins and was bruised for our

Džiugiai liudiju, kad Gelbėtojas Jėzus Kristus yra Dievo meilė. Jo meilė mums yra tobula, asmeniška ir nuolatinė.

Vieną vasarą, keliaudama toli nuo namų, mūsų šeima praleido naktį miegodama po atviru giedru dangumi. Virš mūsų buvo aiškiai matomas didingasis Paukščių Takas, pilnas nesuskaičiuojamų žvaigždžių, o retkarčiais ir krintančių žvaigždžių. Žavėdamiesi Dievo kūrinijos didybe jautėme pagarbų ryšį su Juo. Mūsų maži vaikai, užaugę Honkonge, iki tol nieko panašaus nebuvo patyrę. Jie nekaltai paklausė, ar namuose gyvenome po tuo pačiu dangumi. Stengiausi jiems paaiškinti, kad dangus buvo tas pats, bet oro ir šviesos tarša toje vietoje, kur mes gyvenome, neleido mums matyti tų žvaigždžių, nors jos ten buvo.

Raštai mus moko, kad „tikėjimas užtikrina tai, ko viliamės, parodo tai, ko nematome“. Nors dezorientuojantys trikdžiai ir pasaulio pagundos temdo mūsų dvasinį regėjimą, kai panaudojame tikėjimą Dievu ir Jo Sūnumi Jėzumi Kristumi, gauname aiškų patikinimą, kad Jie tikri ir kad Jiems rūpime.

Mormono Knygoje pranašas Lehis matė „medį, kurio vaisius buvo trokštinas, kad padarytų žmogų laimingą“, ir buvo „saldžiausias iš visų“. Kai jis paragavo to vaisiaus, jo siela prisipildė didelio džiaugsmo ir jis norėjo, kad vaisiaus paragautų ir jo šeima. Sužinome, kad šis medis simbolizuoja „Dievo meilę“ ir, kaip ir Lehis, mes taip pat galime gauti džiaugsmingą liudijimą apie Dievą, kai pakviečiame Jį į savo gyvenimą.

Jėzus Kristus įkūnija Dangiškojo Tėvo meilę mums. Per savo apmokančiąją auką Jis paėmė ant savęs mūsų nuodėmes ir buvo sumuštas už mūsų

iniquities. He has personally borne our griefs, carried our sorrows, and taken upon Himself our pains and sicknesses. He sends the Holy Ghost to comfort us, and the fruits of the Spirit include joy, peace, and faith, which fill us with hope and love.

While the love of God is accessible to all, many search earnestly for it, while others desire to feel God's love but do not believe that they deserve it. Some others are desperately trying to hang on to it. The scriptures and the Lord's prophet teach us that we can consistently experience God's love when, through the grace of Jesus Christ, we repeatedly repent, frankly forgive, strive to keep His commandments, and selflessly serve others. We feel God's love when we do things that draw us closer to Him, such as conversing with Him daily through prayer and scripture study, and stop doing things that distance us from Him, such as being prideful, contentious, and rebellious.

President Russell M. Nelson has invited us to "remove, with the Savior's help, the old debris in our lives" and to "lay aside bitterness." He has encouraged us to "bolster our spiritual foundations" through "centering our lives on [the Savior] and on the ordinances and covenants of His temple." He promised that "as we keep our temple covenants, we gain greater access to the Lord's strengthening power. ... We experience the pure love of Jesus Christ and our Heavenly Father in great abundance!"

I have a friend who was blessed with a beautiful family and a promising career. This changed when an illness left him unable to work, which was followed by a divorce. The years since have been difficult, but his love for his children and the covenants he has made with God have sustained him. One day he learned that his former spouse had remarried and had requested a cancellation of their temple sealing. He was troubled and confused. He sought peace and understanding in the house of the Lord. The day after his visit, I received the following message from him:

"I had an amazing experience in the temple last night. I think it was obvious that I still held quite a bit of resentment. ... I knew that I must change, and I have been praying all week to do so. ... Last night in the temple I literally felt the Spirit remove the resentment from my heart. ... It was such a relief to be freed from it. ... An ominous physical burden bearing down on me

nedorybes. Jis asmeniškai nešė mūsų širdgėlas, pakėlė mūsų sielvartus ir paėmė ant savęs mūsų skausmus ir ligas. Jis mums paguosti atsiunčia Šventąją Dvasią, o Dvasios vaisiai yra džiaugsmas, ramybė ir tikėjimas, pripildantys mus vilties ir meilės.

Nors Dievo meilė pasiekama visiems, daugelis jos nuoširdžiai ieško, o kiti trokšta pajusti Dievo meilę, bet netiki, kad jos nusipelno. Kai kurie desperatiškai bando į ją įsikibti. Raštai ir Viešpaties pranašas mus moko, kad galime nuolat patirti Dievo meilę, kai per Jėzaus Kristaus malonę pakartotinai atgailaujame, nuoširdžiai atleidžiame, stengiamės laikytis Jo įsakymų ir nesavanaudiškai tarnaujame kitiems. Dievo meilę jaučiame, kai darome tai, kas mus priartina prie Jo, pavyzdžiui, kasdien su Juo bendraujame melsdamiesi ir studijuodami Raštus, ir nustojame daryti tai, kas mus tolina nuo Jo, pavyzdžiui, kai būname išdidūs, vaidingi ir maištaujame.

Prezidentas Raselas M. Nelsonas kvietė mus „padedant Gelbėtojų [...] iš savo gyvenimo pašalinti senas griuvenas“ ir „atidėti į šalį kartėlį“. Jis paragino mus „veiksmingiau sustiprinti savo dvasinį pamatą, sutelkiant savo gyvenimą į [Gelbėtoją] ir į Jo šventyklos apeigas bei sandoras“. Jis pažadėjo, kad „laikydami šventyklos sandorų, įgyjame daugiau galimybių naudotis Viešpaties stiprinančia galia. [...] Labai gausiai patiriame tyrą Jėzaus Kristaus ir mūsų Dangiškojo Tėvo meilę!“

Turiu draugą, kuris buvo palaimintas nuostabia šeima ir perspektyvia karjera. Tai pasikeitė, kai dėl ligos jis nebegalėjo dirbti, o po to buvo skyrybos. Nuo to laiko ėjo sunkūs metai, tačiau jį palaikė meilė savo vaikams ir su Dievu sudarytos sandoros. Vieną dieną jis sužinojo, kad jo buvusi sutuoktinė dar kartą susituokė ir paprašė atšaukti jų užantspaudavimą šventykloje. Jis buvo sunerimęs ir sutrikęs. Ramybės ir supratimo jis ieškojo Viešpaties namuose. Kitą dieną po jo apsilankymo iš jo gavau tokią žinutę:

„Praėjusį vakarą šventykloje išgyvenau nuostabų patyrimą. Manau, buvo akivaizdu, kad vis dar jaučiau nemažai pasipiktinimo. [...] Žinojau, kad turiu pasikeisti, ir visą savaitę meldžiausi, kad tai padaryčiau. [...] Praėjusį vakarą šventykloje tiesiogine prasme pajutau, kaip Dvasia pašalina pasipiktinimą iš mano širdies. [...] Išlaisvinimas iš jo atnešė didžiulį palengvėjimą.

has been lifted.”

While he still has his challenges, my friend treasures that experience in the house of the Lord, where the liberating power of the love of God has helped him to feel closer to God, more optimistic about life, and less anxious about his future.

When we experience the love of God, we can bear up our burdens with ease and submit patiently and cheerfully to His will. We have confidence that God will remember His covenants with us, visit us in our afflictions, and deliver us from bondage. We will also desire to share the joy we feel with our family and loved ones. As with Lehi's family, each person has agency to choose whether to partake of the fruit or not, but our opportunity is to love, share, and invite in such a way that those we love can feel the love of God.

To help others feel God's love, we need to cultivate in ourselves Christlike attributes such as humility, charity, compassion, and patience and help turn others towards the Savior through following the two great commandments of loving God and loving our fellow men.

One of our sons struggled with fitting in and self-esteem during his teenage years. My wife and I prayed to know how to help him, and we were willing to do whatever the Lord would have us do. One day I felt prompted to ask my elders quorum president if he knew of anyone in need who I could visit together with my son. After some thought, he asked us to visit a woman with significant health challenges and, with permission from the branch president, to bring the sacrament to her each week. I was elated but also concerned about how my son would react to this weekly commitment.

On our first visit, our hearts ached for this dear woman, as she was in constant pain. She was very grateful for the sacrament, and we enjoyed visiting with her and her husband. After a few visits, one Sunday I was away and could not accompany my son, but I reminded him of our assignment. When I got home, I couldn't wait to hear how the visit went. My son replied that he didn't think his classmates got to do cool things like this. And he elaborated by saying that he brought his brother with him to help and that the sacrament went smoothly, but this dear sister had been sad during the week because she had invited friends to her home to watch movies, but

[...] Nuo manęs buvo nuimta grėsminga fizinė našta.“

Nors mano draugas vis dar išgyvena sunkumus, jis brangina tai, ką patyrė Viešpaties namuose, kur išlaisvinanti Dievo meilės galia padėjo jam pasijusti arčiau Dievo, optimistiškiau žvelgti į gyvenimą ir mažiau nerimauti dėl savo ateities.

Patyrę Dievo meilę, galime lengvai nešti savo naštas ir kantriai bei džiugiai paklusti Jo valiai. Pasitikime, kad Dievas atsimins savo sandoras su mumis, apłankys mus mūsų suspaudimuose ir išvaduos mus iš vergijos. Taip pat troškime jaučiamu džiaugsmu dalytis su savo šeima ir artimaisiais. Kaip ir Lehi šeimos atveju, kiekvienas žmogus turi valios laisvę ir gali pasirinkti, ar valgyti vaisiaus, ar ne, tačiau mes galime mylėti, dalytis ir kviesti taip, kad mūsų mylimieji galėtų jausti Dievo meilę.

Kad padėtume kitiems pajusti Dievo meilę, turime ugdyti savyje Kristaus savybes, tokias kaip nuolankumas, tikroji meilė, atjauta bei kantrybė, ir padėti atgręžti kitus į Gelbėtoją laikantis dviejų didžiųjų įsakymų mylėti Dievą ir mylėti savo artimą.

Vienam mūsų sūnui paauglystėje sunkiai sekėsi pritapti prie kitų ir jausti savigarbą. Mudu su žmona meldėmės, kad žinotume, kaip jam padėti, ir buvome pasiryžę padaryti viską, ko tik Viešpats norėtų, kad padarytume. Vieną dieną pajutau raginimą savo vyresniųjų kvoromo prezidento pasiteirauti, ar jis žino ką nors, kam reikia pagalbos ir ką galėčiau apłankyti drauge su savo sūnumi. Kiek pamąstęs jis paprašė mūsų apłankyti rimtų sveikatos problemų turinčią moterį ir, skyrė prezidentui leidus, kas savaitę nunešti jai sakramentą. Nudžiugau, bet ir susirūpinau, kaip mano sūnus reaguos į šį savaitinį įsipareigojimą.

Per pirmą apsilankymą mums gėlė širdį dėl šios brangios moters, nes ji nuolat jautė skausmą. Ji buvo labai dėkinga už sakramentą ir mums patiko bendrauti su ja ir jos vyru. Po kelių apsilankymų, vieną sekmadienį, buvau išvykęs ir negalėjau lydėti savo sūnaus, bet priminiau jam apie mums duotą pavedimą. Grįžęs namo nekantravau išgirsti, kaip praėjo tas apsilankymas. Mano sūnus atsakė, kad nemano, jog jo bendraklasiai turi galimybę užsiimti tokiais šauniais dalykais ir paaiškino, sakydamas, kad su savimi atsivedė savo brolių į pagalbą ir kad sakramentas praėjo sklandžiai, tačiau ši brangi sesuo visą savaitę liūdėjo, nes buvo pasikvietusi drauges į namus

her video player would not work. My son said he searched online, found the problem, and fixed it for her on the spot. He felt useful, happy, and trusted to do something that brightened her day. He felt God's love for him.

If despite your best efforts life is overcast, if you feel that your prayers are not heard, or if you can't feel God's love, please know that your every effort matters and, as certain as the stars above us, that Heavenly Father and Jesus Christ know, hear, and love you.

On one occasion, when His disciples were in a boat being "tossed [by the] waves," the Savior walked towards them on the water and assured them, saying, "Be of good cheer; it is I; be not afraid." When Peter wanted to walk to the Savior on the water, Jesus beckoned to him, saying, "Come." And when Peter lost his focus and began to sink, the Savior immediately reached out His hand to catch him and led him to safety while saying, "O thou of little faith, wherefore didst thou doubt?"

When the winds are against us in our lives, are we willing to be cheerful and courageous? How can we remember that the Savior does not forsake us and that He is near us, perhaps in ways we don't yet recognize? Are we willing to go to Him in faith, especially when the path before us seems impossible? And in what ways does He lift us to safety when we flounder? How can we faithfully look unto Him in every thought, without doubt or fear?

If you would like to feel the love of God more abundantly in your life, may I invite you to consider the following:

First, pause frequently to remember that you are a child of God and think of the things you are grateful for.

Second, pray daily, asking Heavenly Father to help you know who around you needs to feel His love.

Third, ask sincerely what you can do to help that individual to feel the love of God.

And fourth, act promptly on the inspiration you receive.

If we consistently pray and ask on the behalf of others, God will show us the people we can help. And if we act promptly, we can become the means through which He answers their prayers.

žiūrėti filmų, tačiau jos vaizdo grotuvas neveikė. Mano sūnus pasakė, kad paieškojęs internete nustatė problemą ir ją išsprendė vietoje. Jis jautėsi naudingas, laimingas ir nusipelnęs pasitikėjimo padaryti tai, kas praskaidrino jos dieną. Jis jautė Dievo meilę sau.

Jei, nepaisant visų pastangų, gyvenimas yra apsiniaukęs, jei jaučiate, kad jūsų maldos neišklausomos arba negalite jausti Dievo meilės, žinokite, kad visos jūsų pastangos svarbios ir, kaip kad virš mūsų yra žvaigždės, taip tikrai Dangiskasis Tėvas ir Jėzus Kristus jus pažįsta, girdi ir myli.

Kartą, kai Jo mokiniai buvo bangų blaškomoje valtyje, Gelbėtojas priėjo prie jų vandeniui ir patikino sakydamas: „Drąsos! Tai Aš. Nebijokite!“ Kai Petras norėjo eiti pas Gelbėtoją vandeniui, Jėzus pamojo jam sakydamas: „Ateik!“ Ir kai Petras neišlaikė dėmesio ir ėmė skęsti, Gelbėtojas tuojau pat ištiesė ranką, kad jį sugautų, ir nuvedė jį į saugią vietą sakydamas: „Mažatiki, ko suabejojai?“

Kai gyvenime susiduriame su priešpriešiniais vėjais, ar esame pasiryžę būti džiugūs ir drąsūs? Kaip galime atminti, kad Gelbėtojas mūsų neapleidžia ir kad Jis yra šalia mūsų galbūt mums dar neatpažįstamais būdais? Ar esame pasiryžę eiti pas Jį tikėdami, ypač kai prieš mus esantis kelias atrodo neįveikiamas? Ir kokiais būdais Jis pakelia mus į saugią vietą, kai pasimetame? Kaip galime dėl kiekvienos minties ištikimai žvelgti į Jį, be abejonės ar baimės?

Jei norite gyvenime stipriau jausti Dievo meilę, kviečiu jus apsvarstyti šiuos dalykus:

Pirma, dažnai stabtelėkite, kad prisimintumėte, jog esate Dievo vaikas, ir pagalvotumėte, už ką esate dėkingi.

Antra, kasdien melskitės, prašydami Dangiškojo Tėvo padėti jums sužinoti, kam iš jus supančių reikia pajusti Jo meilę.

Trečia, nuoširdžiai paklauskite, ką galite padaryti, kad padėtumėte tam žmogui pajusti Dievo meilę.

Ir ketvirta, nedelsiant veikite pagal gautą įkvėpimą.

Jei nuolat melsimės ir prašysime dėl kitų, Dievas parodys žmones, kuriems galime padėti. O jei veiksime neatidėliodami, galėsime tapti priemone, per kurią Jis atsako į jų maldas. Tai

By doing so, in time, we will receive answers to our prayers and we will feel God's love in our own lives.

A few months ago while traveling in Vietnam, my wife and I were on a flight that took off in a heavy storm. The turbulence was severe, and dark clouds, heavy rain, and lightning could be seen from our window. After a long and volatile ascent, our airplane finally rose above the storm clouds and emerged to this glorious vista. We were reminded once again of our Heavenly Father and Jesus Christ and felt Their great love for us.

Dear friends, as one who has experienced God's love, I joyfully witness that the Savior Jesus Christ is the love of God. His love for us is perfect, personal, and perpetual. As we faithfully follow Him, may we be filled with His love and may we be a lighthouse that guides others to His love. In the name of Jesus Christ, amen.

darydami, laikui bėgant sulauksime atsakymų į savo maldas ir jausime Dievo meilę savo pačių gyvenime.

Prieš kelis mėnesius keliaudami Vietname mudu su žmona skridome lėktuvu, kuris pakilo per smarkią audrą. Turbulencija buvo stipri, pro langą matėsi tamsūs debesys, smarkus lietus ir žaibavimas. Po ilgo ir neramaus kilimo mūsų lėktuvas pagaliau pakilo virš audros debesų ir atsivėrė šis šlovingas vaizdas. Mums dar kartą buvo priminta apie mūsų Dangiškąjį Tėvą ir Jėzų Kristų ir mes pajutome didžiulę Jų meilę mums.

Brangūs draugai, kaip žmogus, patyręs Dievo meilę, džiaugsmingai liudiju, kad Gelbėtojas Jėzus Kristus yra Dievo meilė. Jo meilė mums yra tobula, asmeniška ir nuolatinė. Ištikimai sekdami Juo, prisipildykime Jo meilės ir būkime švyturiai, vedantys kitus į Jo meilę. Jėzaus Kristaus vardu, amen.